

Нема ово везе више са политиком. На делу је културолошка, цивилизацијска, па ако хоћемо и антрополошка подела на људе који мисле да је, зарад власти и користи, апсолутно све дозвољено и на оне који се са тим погледом на свет не слажу. У том смислу, ни политички живот у Србији више није нормалан, по мерилима цивилизованог света, где се легитимним средствима боре различите политичке опције, па се човек определи за неку од њих, а онда се можда у неком тренутку предомисли, што да не?

Не. У српском политичком животу, заправо у предизборној кампањи која се никад не завршава независно од тога да ли су избори или нису, доведени смо до ситуације или-или. Ако сте припадник владајуће гарнитуре, све вам је дозвољено и ни за шта нисте одговорни, нити ћете одговарати. Ако направите брљотину, она ће или бити заташкана, или ће бити „објашњено“ да је то у ствари једна одлична ствар.

Ако усред ноћи маскирани људи незаконито сруше цео један квартал зарад крајње сумњивог пројекта „Београд на води“, само кажете да су то комплетни идиоти јер су рушили ноћу. Ви бисте то лепо дању. Ако „неко“ подигне хеликоптер за спасавање бебе мимо свих протокола да би се неки министри приказали као неустрашиви спасиоци, па хеликоптер падне и седам људи погине, ви посаду оптужите за склоност алкохолу и та се прича затвори. Ако вас кредибилни стручњаци оптуже да се хвалите лажним

докторатима, председник државе им одбруси да „ништа глупље није чуо" и ту причу затвори. Ако сте ухваћени са рукама у пекмезу јер сте пластичну јелку државним новцем платили 83.000 евра, председник државе лично „објасни" како је то у ствари много јефтино и, наравно, причу затвори.

Ако ваши медији, без мере и елементарних скрупула, блате вашег политичког противника Оливера Ивановића, па он после буде убијен, и то пошто је државним безбедносним службама управо рекао ко га угрожава и одакле му прети опасност, ви сутрадан одете на лице места да људима делите поклоне, овце, обећања, и фактички смрт човека претворите у своју кампању. Да, грозно звучи, али још горе изгледа.

У нашој земљи Србији све је постало кампања. Председник државе, дакле формално-правно председник свих грађана, и оних који су за њега гласали и оних који нису, лично учествује у кампањи чак и за локалне изборе. И потпуно, без икаквог блама, тврди да он ту кампању води викендом, ван председничког радног времена, а и то само понеки пут. Тај председник такође хладно, без икаквог проблема, официра сопствене војске назове „барабом" која је „хтела да бије" нејаке активисткиње његове странке зато што су га „само питале" за кога ће да гласа. Не пада никоме на памет да објасни одакле активистима владајуће странке уопште бројеви и подаци свих људи које позивају.

Коначно разврставање

Пише: Биљана Степановић
субота, 03 март 2018 09:09

[Нова економија](#) је најбољи начин да се финансирају пројекти који су важни за развој Србије, а не само за приватне интересе, каже...